

Høringsuttalelse fra Bergen kommune til endringer i gravplassloven og gravplassforskriften

Bergen kommune er positive til en gjennomgang av lover og forskrifter og til forslagene om endringer i gravplassloven og gravplassforskriften, med unntak av noen merknader og presiseringer. Under kommer høringsuttalelsen fra Bergen kommune inndelt etter de ulike kapitlene i høringsnotatet.

Kapittel 3, taushetsplikt:

At taushetsplikten for ansatte på gravplassene og ansatte med oppgaver etter gravplassloven skal være lovpålagt er et viktig forslag som vil verne om personvernet til avdøde og deres pårørende. Når det gjelder presiseringen om anonyme graver mener Bergen kommune at lovteksten bør skrives på en slik måte at den ikke kan tolkes dithen at gravfelt ikke kan oppgis. For de etterlatte kan det, som høringsnotatet sier, være gode grunner til å gi opplysninger om at en person er gravlagt på gravplassen. En presisering i lovteksten fra flertall til entall kan muligens tjene et slikt formål: «Plasseringen av anonyme graver er undergitt taushetsplikt».

Kapittel 6, krav om medlemskap i gravplassloven § 22:

Bergen kommune stiller seg bak forslaget om å oppheve gravplassloven § 22 for å hindre diskriminering i rekrutterings- og ansettelsesprosessen for arbeid på gravplass, gravkapell og krematorium, samt andre arbeidsoppgaver som vaktmestertjenester og renhold. Dette vil være i tråd med likestillings- og diskrimineringsloven § 30.

Kapittel 7, regulering av urnevegg:

Når det gjelder regulering av urnevegg ønsker Bergen kommune å foreslå at en går bort i fra forslaget om endelig gravlegging i urnevegg, men heller går for en ordning med feste av grav i urnevegg i inntil 100 år for så å gravlegge i jord. I tillegg bør det etableres egne felt for gravlegging av aske og urner fra urnevegger for å sikre en verdig håndtering av asken.

Navneplater til urnevegg er tett knyttet til utformingen av urnevæggen og det helhetlige estetiske uttrykket i urnehallen. Derfor mener Bergen kommune det er hensiktsmessig at kontroll og godkjenning av navneplater bør skje i forkant, og ikke kontrolleres i etterkant som det foreslås i høringsnotatet. Vi kan ikke se at det vil kreve mer tid til saksbehandling dersom denne prosessen følger vanlige regler for godkjenning av gravminner og navneplater på navnet minnelund. Et alternativ er at det legges til rette for lokale forskrifter.

Kapittel 8, navneflytting:

Bergen kommune legger alternativ 1 til grunn ettersom vi mener dette alternativet er mest tjenlig for de etterlatte. Det vil si at søknad om navneflytting bare kan fremmes av den som fester, eller er ansvarlig for, graven navnet skal flyttes til.

Kapittel 9, nedbryting i kistegrav:

Departementet ber i høringsnotatet om synspunkter på om det bør være et tilleggskrav at gravplassmyndigheten regner med at nedbrytingen neppe vil bli fullført på 60 år. Bergen kommune er uenig i dette tilleggsvilkåret og foreslår at det er de lokale forholdene som må legges til grunn for hvilke tiltak som er nødvendige.

Kapittel 10, når festeren dør:

Bergen kommune er enig i forslag til endring i Gravplassloven § 16, andre ledd. Samtidig vil vi spille inn at en i tillegg til begrepet fester også bør bruke begrepet ansvarlig for grav, eller gravansvarlig. Dette for å sikre at regelen skal favne bredt over flere virkeområder og typer dødsfall.

Kapittel 12, forsøk som avviker fra loven:

Bergen kommune er enig i forslaget om å gi løyve til å prøve ut ny teknologi, i tråd med de forutsetningene som departementet lister opp for hvilke forsøk departementet kan gi løyve til. Bergen kommune mener det er særlig viktig, i utprøving av ny teknologi, å ta hensyn til miljøkonsekvenser, respekt for avdødes religion og livssyn og trygghet for de ansatte.